

[Svend Andersen]

for det skal vi hele tiden, men det kan vi faktisk allerede gøre med loven, som den ser ud nu. Men det er for socialdemokratiet af afgørende betydning, at vi ved revisionen af loven fastholder de grundlæggende principper i beskyttelsen af de ydre miljøer. Det vil vi også kunne samtidig med, at vi ved revisionen af loven får indpasset de erfaringer, der på området er høstet i lovens virkeperiode.

Det, der efter vores opfattelse må ses på, er mere den administrative side af loven, og her er der efterhånden indhøstet en hel række erfaringer, som kan danne grundlag for en revision. Det er min opfattelse, at miljøministeren med det her fremsatte lovforslag har fået de mangler frem, der måtte være i loven, og fået dem rettet, uden at der derved sker ændringer i det principielle i miljøloven.

De ønsker, der især har været rejst i lovens virketid, har været ønsket om en ændret klageadgang, ønsket om en hurtigere afgørelse af klagesagerne og ønsket om en ændret og bredere sammensætning af miljøankenævnet.

Også for erhvervslivet har der i enkelte tilfælde været problemer med den belastning, som en klage, uanset hvilket udfald en klage måtte få, har betydet derved, at den altid har haft opsættende virkning og har kunnet virke forsinkende og fordyrende for igangsættelse af et eller andet projekt.

De ændringer, miljøministeren foreslår på dette punkt, indebærer, at en klage ikke mere får opsættende virkning, hvilket betyder, at en virksomhed efter egen vurdering af en klages udfald og på egen risiko kan gå i gang med sin investering i en udvidelse eller forbedring.

Det er et synspunkt, der hænger sammen med, at miljøsager godt kan være en balance mellem miljøhensynet på den ene side og beskæftigelsehensynet på den anden side.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at op til 15 pct. af de kommunale afgørelser indklages for miljøstyrelsen, og heraf går halvdelen igen videre og indankes for miljøankenævnet. Når vi samtidig ved, at en sådan klagesag kan tage fra 6 til 9 måneder, vil det i mange tilfælde være en utilfredsstillende og unødvendig proces, og vi mener, det er unødvendigt at opretholde denne ordning. Den kan sagtens undværes, samtidig med at vi opretholder principperne i miljøbeskyttelsesloven.

Derfor er vi meget tilfredse med de ændringer, som ministeren foreslår, og som går ud på, at kommunens afgørelser i enkelte sager som f. eks. sager om nabogener gøres endelige og altså ikke kan indklages videre.

Endelig kan vi også hilse den bredere sammensætning af miljøankenævnet velkommen. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd får efter ministerens forslag en indstillingsret til miljøankenævnet, og det betyder jo, at rådet kan deltage i vurderingen af klager, hvor der er tale om, at væsentlige beskæftigelsesmæssige interesser berøres.

Endelig skal jeg sige, at vi er tilfredse med den udvidelse af kredsen af de klageberettigede organisationer, ministeren foreslår.

Det er min og socialdemokratiets opfattelse, at disse to punkter: miljøankenævnets ændrede sammensætning og den udvidede kreds af de klageberettigede organisationer, er så velafbalancerede i ministerens forslag, at de bør gennemføres uændret.

For det andet lovforslags vedkommende skal jeg sige, at det jo er en konsekvens af forslaget til ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Jeg kan derfor tilsige socialdemokratiets støtte til en hurtig og velvillig behandling af begge lovforslag.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Somme tider spørger folk, hvad konservatisme er for noget, og jeg plejer at svare, at det er en bevægelse, der vil bevare det, der er værd at bevare.

Det er naturen, og det var derfor med glæde, det konservative folkeparti i 1973 medvirkede til vedtagelse af den miljøbeskyttelseslov, som i dag i lyset af erfaringer og lovændringer skal tages op til revision. Jeg vil også gerne sige, at det er med tilfredshed, vi ser tilbage på den periode, hvori loven har virket. Der er virkelig sket væsentlige forbedringer af naturen, som har vist, at det kunne nytte, og forbedringer, som egentlig kan virke overraskende, når man tager i betragtning, hvor kort tid loven har haft at virke i, nemlig fra oktober 1974.

Det er ikke uden en vis tilfredshed, vi ser ministerens forslag til ændringer. Vi kan således ikke have indvendinger imod – jeg kan ikke lide formuleringen »vi er glade for« – at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd skal have indstillingsret til miljøankenævnet, når væ-